

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง การสร้างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีการดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็ญเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านห้วยตะลอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข็ญเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนและจับฉลากเพื่อเลือกห้องเรียน จำนวน 1 ห้องเรียนจาก 2 ห้องเรียน

เหตุผลในการเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนบ้านห้วยตะลอก

1. ผู้อำนวยการและบุคลากรของโรงเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
2. ผู้วิจัยเคยสอนที่โรงเรียนนี้และโรงเรียนนี้มีจำนวนนักเรียนเพียงพอสำหรับการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบทดสอบประจำชุดการสอน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
4. แบบสอบถามนิสัรการอ่าน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พร้อมแผนการจัดการเรียนรู้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดการสอนตามลำดับดังนี้

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการสร้างชุดการสอน

ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการสร้างชุดการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล
ที่จำเป็นในการสร้างชุดการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอน
โดยศึกษารายละเอียดของส่วนประกอบของชุดการสอน วิธีการสร้างชุดการสอนและสื่อ
ประเภทต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอน

2. ศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระในชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยนิทาน ดำนาน
เรื่องสั้น สารคดี บทความ บทร้อยกรองและบทละคร

3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนทางด้านจิตวิทยาและความสนใจในการอ่าน
เพื่อนำข้อมูลมาคัดเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน

การสร้างชุดการสอน

1. ศึกษารายละเอียดวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม
และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. กำหนดจุดประสงค์ของชุดการสอนอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 6 ข้อดังนี้

- 2.1 นักเรียนสามารถจับใจความหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
- 2.2 นักเรียนสามารถแปลความ หรือตีความ หรือขยายความเรื่องที่อ่านได้
- 2.3 นักเรียนสามารถนำเรื่องที่อ่านไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์อื่น ๆ ได้
- 2.4 นักเรียนสามารถบอกความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้
- 2.5 นักเรียนสามารถสรุปแนวคิดของเรื่องได้
- 2.6 นักเรียนสามารถประเมินค่าตัวละครหรือเรื่องที่อ่านได้

3. คัดเลือกบทอ่านที่จะนำมาใช้ในชุดการสอนประเภทนิทาน ดำเนิน เรื่องสั้น

สารคดี บทความ บทร้อยกรองและบทละครจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ พิจารณาความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกเรื่องที่จะใช้เป็นบทอ่านในแต่ละชุดไว้ชุดละ 10 เรื่อง แล้วให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และมีผลการเรียนระดับเก่ง ปานกลาง อ่อนละกัน จำนวน 10 คนพิจารณาว่าเรื่องที่ผู้วิจัยเลือกมานั้น นักเรียนต้องการอ่านเรื่องไหนมากที่สุด โดยเขียนเรียงลำดับความต้องการทั้ง 10 อันดับ แล้วคัดเลือกให้ได้บทอ่านชุดละ 3 เรื่อง ดังนี้

ชุดที่ 1 การอ่านนิทาน นิทานที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย เพชรรับบาป, ปลาวิเศษ และเรื่องของคนขี้เกียจ

ชุดที่ 2 การอ่านตำนาน ตำนานที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่, เขาสามมุก และเทพธิดาขลุ่ยข้าว

ชุดที่ 3 การอ่านเรื่องสั้น เรื่องสั้นที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย ไม่มีคำตอบ, กลับบ้าน และทรงผมมหัศจรรย์

ชุดที่ 4 การอ่านสารคดี สารคดีที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย บ้านของปู่เสฉวน, ความเป็นมาของชาวอินเดียนแดง และผักผลไม้ ธัญพืช ช่วยล้างพิษจากร่างกาย

ชุดที่ 5 การอ่านบทความ บทความที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย แต่ละวัย กินไข่เท่าไร จึงจะเหมาะสม, อาการไอ...มีกี่แบบกันแน่ และนกเค้าแมวหรือนกฮูก

ชุดที่ 6 การอ่านบทร้อยกรอง บทร้อยกรองที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย พอดี พอดี ดี, สามัคคีคือพลัง และกาเหว่า

ชุดที่ 7 การอ่านบทละคร บทละครที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วยรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดหนุมาน, สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ และรามเกียรติ์ ตอนศึกไมยราพ

4. ศึกษาการสอนอ่านแบบ SQ3R จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนกิจกรรม มีดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สสำรวจ (S = Survey) สสำรวจด้วยการอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เปิดดูเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ อ่านแบบเร็ว ๆ อ่านข้าม ๆ และกวาดสายตาเพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง

ขั้นที่ 2 ตั้งคำถาม (Q = Question) ตั้งคำถามในเรื่องที่ได้ทำการสำรวจมาแล้ว คำถามจะต้องตรงประเด็นและเป็นคำถามที่ก่อให้เกิดความรู้ที่นักเรียนสามารถค้นหาคำตอบได้

ขั้นที่ 3 อ่าน (R = Read) การอ่านเรื่องให้ละเอียด อ่านให้เข้าใจและจับประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงกับคำถามที่ตั้งไว้ ในขั้นนี้หากนักเรียนมีข้อสงสัยเพิ่มขึ้นก็อาจหาคำตอบเพิ่มขึ้นจากคำถามที่กำหนดไว้แต่เดิม

ขั้นที่ 4 เล่าเรื่อง (R = Recite) เล่าเรื่องที่อ่านมาทั้งหมดด้วยคำพูดของตนเอง เป็นการสรุปใจความสำคัญและพิจารณาว่าสามารถตอบคำถามได้ครบถ้วนตามข้อสงสัยหรือไม่ แล้วจดบันทึกย่อไว้เพื่อเตือนความจำ

ขั้นที่ 5 ทบทวน (R = Review) อ่านทบทวนเรื่องอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่านเป็นการป้องกันการลืมเนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่านมา

5. สร้างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมและการวัดและประเมินผล จำนวน 7 ชุด ใช้เวลาในการสอน 14 ชั่วโมง โดยแบ่งหัวข้อและกำหนดเวลาสอนในชุดการสอนแต่ละชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 การอ่านนิทาน ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง นิทานที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย แพะรีบนานา, ปลาวิเศษ และเรื่องของคนขี้เกียจ สร้างความสนใจของเรื่องด้วยการใส่ภาพประกอบ

ชุดที่ 2 การอ่านตำนาน ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง ตำนานที่ใช้ในการอ่าน ประกอบด้วย ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่, เขาสามมุก และเทพธิดาขวัญข้าว

ชุดที่ 3 การอ่านเรื่องสั้น ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง เรื่องสั้นที่ใช้ในการอ่าน ประกอบด้วย ไม่มีคำตอบ, กลับบ้าน และทรงผมมหากุหลาบ

ชุดที่ 4 การอ่านสารคดี ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง สารคดีที่ใช้ในการอ่าน ประกอบด้วย บ้านของปู่เสฉวน, ความเป็นมาของชาวอินเดียนแดง และผัก ผลไม้ ธัญพืช ช่วยล้างพิษจากร่างกาย

ชุดที่ 5 การอ่านบทความ ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง บทความที่ใช้ในการอ่าน ประกอบด้วย แต่ละวัย กินไข่เท่าไรจึงจะเหมาะสม, อาการไอ...มีกี่แบบกันแน่ และนกเค้าแมว หรือนกฮูก

ชุดที่ 6 การอ่านบทร้อยกรอง ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง บทร้อยกรองที่ใช้ในการอ่านประกอบด้วย พอดี พอดี ดี, สามัคคีคือพลัง และกาเหว่า

ชุดที่ 7 การอ่านบทละคร ใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง บทละครที่ใช้ในการอ่าน ประกอบด้วยรามเกียรติ์ ตอนกำเนิดหนุมาน, สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ และรามเกียรติ์ ตอนศึกโมธราพ

6. สร้างคู่มือครูสำหรับใช้กับชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำชุดการสอนไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับชุดการสอนแต่ละชุด ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการสอนตามเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล โดยในการสอนแต่ละชุดการสอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน/สร้างความสนใจ
- 7.2 ขั้นให้แนวความรู้
- 7.3 ขั้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ
- 7.4 ขั้นแจ้งผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ
- 7.5 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้

8. สร้างสื่อการเรียน โดยนำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาสัมพันธ์กัน เป็นลักษณะสื่อประสมเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนในชุดการสอนแต่ละชุด

9. นำส่วนประกอบต่าง ๆ มาจัดหมวดหมู่เป็นชุดการสอนที่สะดวกต่อการใช้ พร้อมทั้งจะนำไปตรวจสอบคุณภาพต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น นำชุดการสอนมาปรับแก้รูปแบบใบความรู้ บทอ่านในบัตรกิจกรรมและบัตรบันทึกการอ่าน

2. นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ สำนวนภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านสำนวนภาษาที่ใช้ในการตั้งคำถามในแบบทดสอบประจำชุดการสอนตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ

ทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

1. นำชุดการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านหนองคอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 นำชุดการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 3 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน ปานกลางและเก่ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา ขั้นตอนในการฝึก ความยากง่ายของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก ซึ่งพบว่าข้อความในบทอ่านมีตัวอักษรเล็กเกินไป ไม่มีภาพประกอบ นักเรียนขาดทักษะในการตั้งคำถาม ในขั้นการฝึกเล่าเรื่องนักเรียนยังไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในการเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟัง ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างล่าช้า ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงชุดการสอนสำหรับการดำเนินการในขั้นต่อไป

1.2 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา ขั้นตอนในการฝึก ความยากง่ายของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก ซึ่งพบว่าด้านกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปได้ช้าเนื่องจากนักเรียนไม่กล้าออกมาเล่าเรื่อง เวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้เร็วขึ้นกว่าเดิม ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงชุดการสอนสำหรับการดำเนินการในขั้นต่อไป

1.3 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทดลองครั้งที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คนที่โรงเรียนบ้านหนองคอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2 ซึ่งพบว่าชุดการสอนใช้ได้ผลดี ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ครูจะต้องพยายามกระตุ้น ชักชวนให้นักเรียนคิดและใช้ความสามารถในการอ่าน ให้การเสริมแรงเพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจและความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

2. นำชุดการสอนที่มีความสมบูรณ์ทุกชุดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

2. การสร้างแบบทดสอบประจำชุดการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเทคนิคการสร้างแบบทดสอบ

3. สร้างแบบทดสอบประจำชุดการสอนตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนชุดละ 10 ข้อ รวม 70 ข้อ

4. นำแบบทดสอบประจำชุดที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษาและการใช้คำถาม

5. นำแบบทดสอบประจำชุดที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

6. บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ แล้วหาคะแนนผลรวมของคะแนนความคิดเห็น จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยใช้สูตร IOC (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 69) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

คัดเลือกแบบทดสอบประจำชุดที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือ มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .50 ซึ่งพบว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 – 1.00

7. นำแบบทดสอบประจำชุดการสอน เสนอต่อครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน เพื่อลงความเห็นเกณฑ์จุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนแต่ละชุด โดยใช้เทคนิคของ Angoff (1971 อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 127 – 128) ซึ่งพบว่าคะแนนที่เป็นจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 6, 6, 7, 6, 6, 6 และ 6 คะแนนตามลำดับ จากคะแนนเต็มชุดละ 10 คะแนน

8. นำแบบทดสอบประจำชุดการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข้เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน และนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

9. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้ดัชนีเบรนนอน (Brennan Index) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 83 – 84)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีเบรนนอนซึ่งเป็นค่าอำนาจจำแนก
	N_1	แทน	จำนวนผู้เรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด
	N_2	แทน	จำนวนผู้เรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด
	U	แทน	จำนวนผู้เรียนกลุ่ม N_1 ตอบข้อสอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้เรียนกลุ่ม N_2 ตอบข้อสอบถูก

ผลการทดสอบแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .25 - .84

10. วิเคราะห์แบบทดสอบประจำชุดเพื่อหาค่าความยากง่ายเป็นรายข้อโดยใช้สูตร (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 210) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่ายของแบบทดสอบประจำชุด
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

ผลการทดสอบแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .27 - .63 นำไปทำเป็นแบบทดสอบประจำชุดการสอน

11. นำแบบทดสอบประจำชุดการสอนไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรลิฟวิงสตัน (Livingston) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 189) ดังนี้

$$r_{cc} = \frac{r_{ii} S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
	r_{ii}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่หาได้โดยวิธี KR_{20}
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนการสอบ
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน

C แทน คะแนนเกณฑ์ที่เป็นจุดตัด

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนทั้ง 7 ชุดการสอน

มีค่าเท่ากับ .77, .71, .78, .77, .72, .77 และ .78 ตามลำดับ

12. นำแบบทดสอบประจำชุดการสอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและเทคนิคการสร้างแบบทดสอบ

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเป็นปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธาน และกรรมการที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุงด้านตัวนวนภาษา

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ถ้าแบบทดสอบนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ให้ 1 คะแนน ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นตรงจุดประสงค์หรือไม่ ให้ 0 คะแนน และถ้าแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดไม่ตรง จุดประสงค์ให้ -1 คะแนน

6. หาค่าเฉลี่ยความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ แล้วหาคะแนนผลรวม ของคะแนนความคิดเห็นจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยใช้สูตร IOC (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 69) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คือ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง มากกว่าหรือเท่ากับ .50 ไปทดลองใช้กับนักเรียน ผลการคัดเลือกแบบทดสอบมีค่าความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง .60 – 1.0

7. กำหนดจุดตัดคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้เทคนิคของ Angoff (1971 อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์, 2527, หน้า 127 – 128) โดยนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาเนื้อหาและความยากของข้อสอบ โดยพิจารณาว่านักเรียนที่มีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดตามเนื้อหา มีความน่าจะเป็น (โอกาสในการตอบถูก) ในการตอบถูกข้อนั้นอย่างน้อยเท่าไร แล้วหาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ เหล่านั้นมาเป็นคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ ซึ่งจากข้อสอบ 62 ข้อ มีจุดตัดเท่ากับ 43 คะแนน

8. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองคอก อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน และนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

9. นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้ดัชนีเบรนนอน (Brennan index) (บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์, 2527, หน้า 83 – 84) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีเบรนนอนซึ่งเป็นค่าอำนาจจำแนก
	N_1	แทน	จำนวนผู้เรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด
	N_2	แทน	จำนวนผู้เรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด
	U	แทน	จำนวนผู้เรียนกลุ่ม N_1 ตอบข้อสอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้เรียนกลุ่ม N_2 ตอบข้อสอบถูก

ผลการทดสอบแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .23 - .70

10. วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เพื่อหาค่าความยากง่ายเป็นรายข้อโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 210) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

ผลการทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .23 - .60 เพื่อนำไปทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

11. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่คัดเลือกแล้วไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร Livingston (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 189) ดังนี้

$$r_{cc} = \frac{r_{cs} + (\bar{X} - C) \cdot S'}{S' + (\bar{X} - C)}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
	r_{cs}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่หาได้โดยวิธี KR_{20}
	S'	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนการสอบ
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวม
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์ที่เป็นจุดตัด

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย มีค่าเท่ากับ .74

ในการหาค่าคะแนนจุดตัด ผู้วิจัยนำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยมากกว่า 5 ปี ช่วยพิจารณาจุดตัด โดยใช้เทคนิควิธีการของ Angoff (1971 อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 171) ตามขั้นตอนดังนี้

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยพิจารณานักเรียนที่มีสมรรถภาพต่ำสุดตามเนื้อหาข้อสอบ จะมีความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกเป็นอย่างไร นำความน่าจะเป็นของแต่ละข้อของครูผู้สอนทั้ง 3 คน มาหาค่าเปอร์เซ็นต์รวมผลรวมของเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยทุกข้อจะได้จุดตัดของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจากข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ มีจุดตัดเท่ากับ 28 คะแนน

12. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามนิสัรการอ่านของนักเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. สัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าใช้ห้องสมุดเป็นประจำ เพื่อสอบถามถึงพฤติกรรมในการอ่านหนังสือ

2. ศึกษาเอกสาร วารสารและงานวิจัยของ อังคณา กล่อมฤทธิ์ (2531) และงานวิจัยเกี่ยวกับนิสัรการอ่านอื่น ๆ แล้วสรุปออกมาเป็นด้าน ๆ ได้แก่ การใช้เวลาร่างอ่านหนังสือ การใช้บริการห้องสมุด ลักษณะการอ่าน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่าน และเจตคติในการอ่าน

3. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนิสัรการอ่านและลักษณะของผู้ที่มีนิสัรการอ่าน มาสร้างแบบสอบถามโดยใช้เทคนิคของ Likert Scale (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 107-108) ชนิด 5 ตัวเลือก ที่มีข้อความถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับการอ่านครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ การใช้เวลาร่างอ่านหนังสือ การใช้บริการห้องสมุด ลักษณะการอ่าน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านและเจตคติในการอ่านโดยกำหนดระดับคุณภาพที่ใช้ในการประเมินมี 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ปฏิบัติมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ปฏิบัติน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

4. นำแบบสอบถามวัดนิสัรการอ่านที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงไปเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และได้ปรับปรุงแก้ไขข้อความให้กระชับรัดกุมมากขึ้น

5. นำแบบสอบถามนิสัรการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านพิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด ความเหมาะสมในการใช้ภาษาในแต่ละข้อ ความชัดเจนและเหมาะสมกับระดับชั้นแล้วแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนมากขึ้น และตัดข้อความที่ให้ความหมายซ้ำซ้อนและแบบสอบถามที่มีค่าเฉลี่ยความสอดคล้องของข้อความกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดอยู่ระหว่าง .60 - 1.00

6. นำแบบสอบถามนิสัรกรการอ่านไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านหนองคอก อำเภอนาคู จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถาม โดยการตัด 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำและนำมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ *t-Distribution* (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 215 - 217) เลือกเอาเฉพาะข้อที่มีค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถาม ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งได้แบบสอบถามนิสัรกรการอ่านที่มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.00 – 5.49 เป็นแบบสอบถามนิสัรกรการอ่านจำนวน 25 ข้อ
7. นำแบบสอบถามนิสัรกรการอ่านที่ได้คัดเลือกแล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200 - 202) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .71
8. นำแบบสอบถามนิสัรกรการอ่านฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของการใช้ชุดการสอน พร้อมแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยและแบบสอบถามนิสัรกรการอ่าน
3. ทดลองสอน โดยใช้ชุดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านห้วยตะปอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเข้ จังหวัด 2 จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ใช้เวลาสอนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง จำนวน 7 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง

ในการสอนแต่ละครั้งผู้วิจัยจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน/สร้างความสนใจ
- 3.2 ขั้นให้แนวความรู้
 - 3.2.1 ครูแจกใบความรู้
 - 3.2.2 ครูฝึกให้นักเรียนอ่านตามขั้นตอนของการอ่านแบบ SQ3R ทีละขั้น
- 3.3 ขั้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ
 - 3.3.1 ครูแจกบัตรกิจกรรมให้นักเรียน

3.3.2 นักเรียนแต่ละคนอ่านโดยปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่านแบบ SQ3R

3.4 ขึ้นแจ้งผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

3.4.1 นักเรียนออกมาเล่าเรื่องที่อ่าน

3.4.2 ร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และสรุปขั้นตอนการอ่าน

3.5 ขึ้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้

3.5.1 ครูแจกบัตรกิจกรรมให้นักเรียนอ่านตามขั้นตอนของการอ่านแบบ SQ3R

3.5.2 นักเรียนทำแบบทดสอบประจำชุดการสอน

4. ดำเนินการสอนที่ชุดการสอน ดังนี้

ชุดที่ 1 การอ่านนิทาน ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านนิทานซึ่งมีบทอ่านที่สนุกสนาน

เมื่ออ่านเรื่องเสร็จแล้วให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถาม ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ โดยคลื่อนักเรียนชาย และหญิงที่มีผลการเรียนเก่งปานกลางและอ่อน ทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น ใช้ความสามารถทางภาษาในการเล่าเรื่องด้วยสำนวนของตน ทำให้นักเรียน ได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การใช้ภาษาและทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก นักเรียนที่เรียนอ่อน สามารถเรียนรู้และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีโอกาสแสดงความสามารถ ทำให้ได้รับการ พัฒนาทักษะอย่างเต็มที่และเกิดความภูมิใจที่สามารถทำงาน ได้สำเร็จเหมือนเพื่อน จากนั้นเขียน บันทึกรายย่อและขึ้นสุดท้ายให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความแม่นยำในการเรียนรู้ และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนได้

ชุดที่ 2 การอ่านตำนาน ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านตำนานซึ่งมีบทอ่านที่มีความหลากหลาย

ทั้งประเภทตัวละคร คุณธรรมและข้อคิด มีภาพประกอบ ความยาวของเรื่องเหมาะสมกับผู้เรียน เมื่ออ่านเสร็จแล้วนักเรียนผลัดกันถามตอบและเล่าเรื่อง อภิปรายแสดงความคิดเห็น เขียนบันทึก เรื่องย่อและขึ้นสุดท้ายที่ให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความแม่นยำในการเรียนรู้ และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนได้

ชุดที่ 3 การอ่านเรื่องสั้น ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านเรื่องสั้น มีตัวละครและเหตุการณ์ต่าง ๆ

เป็นตัวดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องยาวต้องใช้เวลาในการอ่านมาก นักเรียนจะต้องรู้ว่าตัวละครมีใครบ้าง เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องให้ได้ แล้วใช้วิจารณญาณในการ พิจารณาประเมินค่าว่าเรื่องสั้นนั้นมีแนวคิดของเรื่องอย่างไร นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำ ของตัวละครหรือไม่ นักเรียนได้ข้อคิดและคติเตือนใจที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันได้อย่างไร เมื่ออ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถามตอบคำถามและเล่าเรื่องย่อ อภิปราย

แสดงความคิดเห็น เขียนบันทึกเรื่องย่อ และในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้

ชุดที่ 4 การอ่านสารคดี ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านสารคดี โดยพิจารณาจากชื่อเรื่องและหัวข้อย่อย นักเรียนจะต้องใช้ความสามารถในการอ่านโดยใช้วิจารณญาณเพื่อช่วยในการพิจารณาประเมินค่าว่าสารคดีนั้นมีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรและมีความน่าเชื่อถือมากน้อยแค่ไหน เพราะเหตุใด มีส่วนใดบ้างที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียนและนักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด เมื่ออ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถามตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อและอภิปรายแสดงความคิดเห็น เขียนบันทึกเรื่องย่อ และในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้

ชุดที่ 5 การอ่านบทความ ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านบทความโดยให้นักเรียนพิจารณาชื่อเรื่องและหัวข้อย่อยหรืออ่านจับความคิดสำคัญเป็นรายย่อหน้า แล้วนำเนื้อความมาเชื่อมโยงกัน ใช้วิจารณญาณช่วยในการพิจารณาประเมินค่าว่าบทความนั้นมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงไร เพราะเหตุใด เนื้อความส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง เนื้อความส่วนใดที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียนและนักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด และในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้

ชุดที่ 6 การอ่านบทร้อยกรอง ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านบทร้อยกรอง ถอดคำประพันธ์ จากนั้นให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถามตอบคำถามและเล่าเรื่องย่อ อภิปรายแสดงความคิดเห็น เขียนบันทึกเรื่องย่อ และในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้

ชุดที่ 7 การอ่านบทละคร ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านบทละคร ถอดคำประพันธ์ เมื่ออ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนผลัดกันตั้งคำถามตอบคำถามและเล่าเรื่องย่อ อภิปรายแสดงความคิดเห็น เขียนบันทึกเรื่องย่อ และในขั้นตอนสุดท้ายให้นักเรียนฝึกทำกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความมั่นใจในการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบความสามารถของตนเองได้

5. เมื่อเรียนจบแต่ละชุดให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนแต่ละชุด
6. ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบประจำชุดการสอน
7. เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจนครบทุกชุดการสอนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. นำผลการตรวจแบบทดสอบประจำชุดการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและแบบสอบถามนิยักรักการอ่านของนักเรียน มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำชุดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและนิยักรักการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังใช้ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถทำแบบทดสอบประจำชุดหลังเรียนด้วยชุดการสอนแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

$$E_1 = \frac{F_1}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบประจำชุดแต่ละชุด

F_1 แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำ

แบบทดสอบประจำชุด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนด้วยชุดการสอนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

$$E_2 = \frac{F_2}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

F_2 แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์
ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและนิสัรักการอ่าน
ของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R ใช้สถิติการทดสอบ
ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เกี่ยวข้องกัน (*t - test dependent samples*)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง